

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An habens Beneficium insufficiens, & acquirens sufficiens quoad
residentiam, & servitium compatibile teneatur dimittere insufficiens? Item
an habens sufficiens possit obtinere etiam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

mia sub eodem tecto, v. g. duo Canonicatus ejusdem Ecclesiæ; secus si sint difformia, v. g. dignitas, & simplex Canonicatus, quæ proin possunt simul retineri, nisi alicujus Ecclesiæ obstet specialis constitutio, vel consuetudo. Hoc notato.

276 Ad 2. Q. An habens Beneficium insufficienti, & acquirens sufficiens, quoad residentiam & servitium compatibile, teneatur insufficienti dimittere? Affirmativè respondent Garcia 11. p. cap. 5. n. 303. & 319. Flamin. de refig. l. 5. q. 6. n. 116. Hojeda de incompatibil. Benefic. p. 2. c. 19 n. 1. Wiestn. hîc n. 198. & alii, contentendentes, obtento primo Beneficio insufficiente, si secundum sufficiens obtineas, vacare ipso jure primum insufficienti per obtentionem secundi.

Probant ratione desumpta ex Tridentino Sess. 14. cap. 17. de Ref. ubi ita Statuit: *Ut in posterum unum tantum Beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur: quod, si ad vitam ejus, cui confertur, honestè sustentandam non sufficiat, liceat, nihilominus aliud simplex sufficiens eidem conferre.* Ubi per tò aliud sufficiens intelligit S. Synodus aliud, quod non se solo, sed simul cum simplici Beneficio ante obtento congruam constituat sustentationem, eò quòd finis Concilii sit, ne quis duo Beneficia habeat, quorum alterum sit suffi-

ciens: ergo Beneficia illa incompatibilia sunt, ac proin uno obtento, vacabit alterum. Unde

Idem asserit Garcia l. c. n. 319. de duobus Beneficiis simplicibus insufficientibus legitinè simul obtentis, scilicet dimittendum esse alterum, quando alterum, tempore collationis, non fuit quidem sufficiens, postea tamen auctis redditibus se solo sufficiens evasit.

Nihilominus oppositum docent Azor p. 2. l. 6. c. 10. q. 3. Fagn. in c. cum jam dudum 18. h. tit. n. 57. & 58. Barbof. in c. 28. eod. n. 18. sed pro declaratione Jur. Eccl. l. 3. c. 13. n. 179. Pirhing, hîc n. 186. Schamb. n. 36. idque secundum Palaum probabilius tr. 13. D. 6. p. 3. §. 6. n. 13. ubi id arguit, & probat ex C. Tridentino l. c. ibi enim dicitur, quòd si Beneficium collatum alicui non sit sufficiens ad honestam sustentationem, liceat aliud simplex sufficiens ei conferre: ergo supponit Concilium ex retentione primi insufficientis non impediri secundi sufficientis collationem. Nec obstat, inquit, quòd unum tantum Beneficium Ecclesiasticum sufficiens singulis sit conferendum, quominus habenti insufficienti possit sufficiens conferri, quia defacto ei confertur unicum Beneficium sufficiens; aliud namque insufficienti ei non confertur, sed collatum supponitur.

Alii

Alii eam reddunt rationem, quia qui habet primum non sufficiens, justè petit secundum, ut congruam habeat sustentationem, cum Tridentinum id ei permittat: ergo etsi secundum per se solum sufficiat, non tamen ideo privandus est primo insufficiente; quia quod legitime factum est, poenam non meretur; præsertim cum Tridentinum nusquam circa hoc suam mentem clarè explicet, atque adeò cum lex non sufficienter promulgata non obliget, dicendum est, non dari in eo casu obligationem resignandi insufficientem Beneficium prius obtentum, sed posse retineri absque dispensatione Apostolica, vel Episcopali. Id, quod confirmat consuetudo, quæ in multis Provinciis jam invaluit, ut habenti primum insufficientem adiciatur à Dioecesum Ordinariis sufficiens, ut notant citt. DD. quæ ubi invaluit, rectè servari poterit, utpote optima legum interpres.

277 Ad alterum Q. memb. R. spectato jure communi obtinentem primò Beneficium sufficiens non posse obtinere secundum insufficientem, & si hoc obtineat contra Canones, primum ipso jure vacare. Ita citt. DD. cum aliis, & sumitur ex Trident. l. c. decernente, ut unum tantum Beneficium singulis conferri debeat. Neque obstat, quòd habens insufficientem, aliud se solo sufficiens petere, & obtinere possit, juxta

prius dicta; nam istud petens jure petit, non autem jure petit aliud Beneficium ille, qui jam habet unum ad congruam sustentationem sufficiens.

Dixi spectato jure communi; nam, ut ex aliis notant Witsn. hïc n. 198. & Schmalzgr. n. 97. multis in Provinciis jam invaluit consuetudo, vi cujus Beneficium simplex ad sustentationem obtinenti aliud insufficientem à Dioecesum Ordinariis conferatur absque obligatione prius obtentum dimittendi, quam consuetudinem non improbant etiam Garcia l. c. n. 273. & Rebuff. hïc n. 29. qui ait, ubi hæc viget, opus non esse dispensatione, eò quòd in tali casu ipsa consuetudo dispentet.

Ad 3. Q. R. Episcopum non 278 posse dispensare in pluralitate dignitatum, Personatum, Beneficiorum curam animarum habentium, neque ut quis obtineat duo, vel plura Beneficia uniformia sub eodem tecto; quia hæc pluralitas lege Pontificia interdicta est, *cap. de multa, de præbend. extrav. execrabilis*. Neque potest modò dispensare, ut quis plura, quam duo Beneficia in diversis Ecclesiis obtineat, etsi duo prius obtenta simul sumpta non præbeant honestam sustentationem, ex Trident. l. c. n. 3. ubi dicitur: *Episcopus potest conferre secundum Beneficium, si primum non sufficit ad sustentationem;*
sed